

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 584/05
24.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Слободана Рашића, Невенке Важић, др Глигорија Спасојевића и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са саветником Милом Ристић, записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела разбојништво из члана 168. став 1. Кривичног закона Републике Србије, у вези члана 22. Основног кривичног закона, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Чачку и браниоца оптуженог адв. АБ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Чачку К.123/04 од 07.12.2004. године, у седници већа одржаној у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у присуству браниоца оптуженог адв. АБ, дана 24.05.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Чачку и браниоца оптуженог АА, а пресуда Окружног суда у Чачку К.123/04 од 07.12.2004. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом изреком под I оптужени АА, оглашен је кривим због кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1. Кривичног закона Републике Србије и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 28.10.2004. године до 19.11.2004. године.

Оптужени АА, обавезан је да плати суду на име паушала 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

На основу члана 355. став 3. Законика о кривичном поступку, изреком под II побијане пресуде ослобођен је од оптужбе оптужени ББ, због кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС у вези члана 22. ОКЗ и одлучено да трошкови поступка у односу на оптуженог ББ, падају на терет буџетских средстава суда.

Против те пресуде жалбу су изјавили:

Окружни јавни тужилац у Чачку у односу на оптуженог АА због одлуке о казни, а у односу на оптуженог ББ, због погрешно утврђеног чињеничног стања и због повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи и оптуженом АА изрекне казну затвора у дужем трајању, а оптуженог ББ огласи кривим и изрекне му казну сразмерно степену његове кривичне одговорности, а да у односу на оптуженог ББ пресуду у ослобађајућем делу укине и предмет врати првостепену суду на поновно одлучивање.

Бранилац оптуженог АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд

побијану пресуду преиначи и изрекне казну у блажем трајању, или пак изрекне условну осуду, или пресуду укине и предмет врати на поновни поступак.

У својој жалби бранилац је захтевао да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници већа у смислу члана 375. ЗКП.

Републички јавни тужилац својим поднеском Ктж.717/05 од 18.04.2005. године, предложио је да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца у Чачку и укине побијана пресуда у односу на оптуженог ББ, и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, а да жалбу браниоца оптуженог АА одбије као неосновану и побијану пресуду у осталом делу потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца и оптуженог, а у присуству браниоца оптуженог АБ, адвоката, па је по оцени жалбених навода, као и става Републичког јавног тужиоца датог у напред наведеном поднеску и објашњења датих на седници већа, нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Врховни суд као другостепени суд пази по службеној дужности (члан 380. ЗКП).

Жалбом браниоца оптуженог побија се првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка, али с тим у вези у овој жалби се не прецизира о којим повредама кривичног поступка се у конкретном случају ради, а из навода жалбе се то не може закључити, па је првостепена пресуда у оквиру овог жалбеног основа испитана по службеној дужности, али како је наведено такве повреде нису утврђене, па зато из тог разлога није било места укидању првостепене пресуде.

Жалбом браниоца оптуженог побија се првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с тим што жалбом се не прецизира у чему се састоји погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. По оцени Врховног суда првостепени суд је правилно оценио изведене доказе и одбрану оптуженог, па је у складу са одредбом члана 352. ст.1. и 2. ЗКП, пресуду засновао на чињеницама и доказима који су изведени на главном претресу и при том правилно и потпуно утврдио чињенично стање.

Првостепени суд је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање применио закон у односу на дело за које је оптужени АА оглашен кривим квалификујући његове радње по члану 168. став 1. КЗ РС, притом дајући детаљне разлоге, па се жалбени наводи браниоца о погрешној примени кривичног закона показују неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а по жалбама Окружног јавног тужиоца у Чачку и браниоца оптуженог АА, Врховни суд налази да је правилно првостепени суд оптуженом АА као олакшавајуће околности ценио да је млада особа, да до сада није осуђиван, да је без сопствене имовине, да планира да оснује и отвори сопствену трговинску радњу од које би се издржавао, да се налази пред заснивањем сопствене породице, коректно понашање и признање извршења кривичног дела, да законски заступник малолетног оштећеног се не придружује кривичном гоњењу и не истиче имовинско-правни захтев и да је у потпуности обештетио оштећеног, па је правилном применом правила о судском ублажавању казне (члан 42. и 43. ОКЗ), казну ублажио до граница општег законског минимума и осудио га на казну затвора у трајању од једне године, уз урачунавање времена проведеног у притвору (члан 50. ОКЗ), тако да нема законске могућности за даље ублажавање казне, па се жалба браниоца у том делу показује неоснована.

Такође, Врховни суд је жалбене наводе Окружног јавног тужиоца о изрицању строжије казне оптуженом оценио као неосноване, поготову што се у тој жалби не наводи ниједна конкретна отежавајућа околност, а која би оправдала такав предлог.

Побијајући првостепену пресуду у ослобађајућем делу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези због повреде кривичног закона, жалбом Окружног јавног тужиоца оспоравају се

чињенични и правни закључци првостепеног суда, да није доказано да је оптужени ББ извршио кривично дело разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС, у вези члана 22. ОКЗ, али овакве тврдње у жалби Окружног јавног тужиоца не доводе у питање закључак првостепеног суда, у погледу оцене доказа изведених у току поступка, нити доводе у питање чињенично стање које је утврђено током првостепеног поступка.

Ово пре свега, што се у жалби даје сопствена оцена изведених доказа, супротно оцени од стране првостепеног суда, а без навођења нових чињеница или околности које првостепени суд већ није ценио.

По оцени Врховног суда првостепени суд је све изведене доказе ценио како сваки доказ појединачно, тако и све доказе у њиховој међусобној вези, а у смислу члана 17, 18. и 352. ЗКП, и на тако утврђено чињенично стање правилно применио закон, када је закључио да се на основу изведених доказа није могло утврдити да је оптужени ББ, извршио кривично дело разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС у вези члана 22. ОКЗ, те да је правилна одлука првостепеног суда у овом делу донета у смислу члана 355. став 1. тачка 3. ЗКП.

Са изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Мила Ристић, с.р. Драгиша Ћорђевић, с.р.

За тачност отправка

љи